

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2024 r.,

w sprawie wniosku **B.P.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k. i innych,

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa 179/18, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 11 września 2017 r., sygn. akt IV K 214/14

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

odmówić przyjęcia wniosku B. P. wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skaranej B.P. z dnia 12 maja 2024 r., o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa 179/18, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 11 września 2017 r., sygn. akt IV K 214/14, którym została ona skazana za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 1 k.k. i art. 12 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności.

Jak wynika z akt znajdujących się w Sądzie Najwyższym, postanowieniem z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. III KK 253/19, została oddalona kasacja obrońcy skazanej jako oczywiście bezzasadna.

Wniosek ten jest obecnie rozpoznawany po raz drugi., gdyż z uwagi na to, że przy wydaniu postanowienie z dnia 10 lipca 2024 r., sygn. II KO 64/24, doszło do wystąpienia uchybienia w postaci bezzwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 23 października 2024 r., sygn. II KZ 39/24, uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę z wniosku skazanej z dnia 12 maja 2024 r. (wpływ do SN 17 maja 2024 r), o wznowienie postępowania przekazał do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanej B.P. jest oczywiście bezzasadny i dlatego należało odmówić jego przyjęcia.

Przede wszystkim należy zauważyć, że obecny wniosek jest kolejnym wnioskiem o wznowienie postępowania, a Sąd Najwyższy już wielokrotnie się już do nich ustosunkowywał, oddalając je, bądź odmawiając ich przyjęcia. Na wniosek skazanej zostali dwukrotnie wyznaczeni obrońcy z urzędu, którzy sporządzili wnioski o wznowienie, które zostały oddalone przez Sąd Najwyższy (por. postanowienia: z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. III KO 33/19 i z dnia 24 lutego 2024 r., sygn. II KO 46/23), natomiast odmawiano przyjęcia osobistych wniosków skazanej (por. postanowienia: z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. III KO 24/20; z dnia 29 grudnia 2020 r., sygn. III KO 98/20; z dnia 28 października 2021 r., sygn. III KO 54/21; z dnia 20 kwietnia 2022 r., sygn. III KO 95/21; z dnia 29 grudnia 2022, sygn. II KO 106/22). Większość z tych postanowień, z uwagi na złożone przez skazaną zażalenia, była poddana kontroli odwoławczej i Sąd Najwyższy utrzymał jej w mocy.

Analiza obecnego wniosku pozwala stwierdzić, że żadna ze wskazanych w nim okoliczności nie może stanowić nowego faktu czy dowodu, w myśl art. 540 k.p.k. Fakty związane z małżonkami V. i A.R., ich akta kredytowe znajdujące się w Bankach Spółdzielczych czy też wyrok Sądu Rejonowego uznający ich winę w zakresie przywłaszczenia mienia oraz wyroki w sprawach cywilnych były nie tylko podstawą wniesionej w sprawie kasacji, ale też kolejnych wniosków o wznowienie postępowania, a więc były przedmiotem oceny Sądu Najwyższego w kontekście

prawidłowości orzeczeń sądów powszechnych wydających w sprawie niekorzystne wyroki skazujące B.P.. Wydaje się konieczne zauważenie, że skazana w obecnym wniosku nie wskazała na żadne konkretne okoliczności mające stanowić nowe dowody w sprawie. Zgodnie natomiast z treścią art. 545 § 3 k.p.k., obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r., osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako nie dającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych.

Z tych względów, Sąd Najwyższy uznał, że wniosek skazanej o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny, gdyż nie spełnia podstawowych warunków ustawowych i dlatego należało odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

[WB]

r.g.